

แนวทางการปฏิบัติราชการจากคำวินิจฉัยของศาลปกครองสูงสุด ประจำปี พ.ศ. ๒๕๖๘

การออกคำสั่งให้รื้อถอนอาคารโดยเจ้าหน้าที่ที่ได้รับมอบอำนาจมาเฉพาะการอนุมัติหรืออนุญาต ตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมอาคาร ไม่อาจตีความขยายให้รวมถึงอำนาจสั่งรื้อถอนอาคารได้ (คำพิพากษาศาลปกครองสูงสุดที่ อ. ๓๖๔/๒๕๖๘)

เมื่อนายกเทศมนตรีในฐานะเจ้าพนักงานท้องถิ่นตามพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. ๒๕๒๒ มีคำสั่งมอบอำนาจของเจ้าพนักงานท้องถิ่นแก่ปลัดเทศบาล เฉพาะอำนาจหน้าที่ในการอนุมัติ อนุญาต และภารกิจอื่นที่เกี่ยวข้องกับการอนุมัติและอนุญาตตามที่บัญญัติไว้ในกฎหมายว่าด้วยการควบคุมอาคารเท่านั้น กรณีจึงไม่อาจแปลความว่าการมอบอำนาจดังกล่าวมีความหมายรวมถึงอำนาจในการออกคำสั่งบังคับ แก่ผู้ฝ่าฝืนไม่ปฏิบัติตามบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัติควบคุมอาคารฯ ที่บัญญัติไว้เป็นการเฉพาะในหมวด ๔ ตั้งแต่มาตรา ๔๐ ถึงมาตรา ๔๙ ทวิ ได้ ดังนั้น การที่ปลัดเทศบาลได้มีคำสั่งบังคับแก่เจ้าของและผู้ครอบครอง อาคารพิพาทที่สร้างขึ้นโดยขัดต่อกฎหมายว่าด้วยการควบคุมอาคาร ให้ระงับการก่อสร้าง ห้ามใช้ และรื้อถอน อาคารตามมาตรา ๔๐ (๑) (๒) และ (๓) และมาตรา ๔๒ แห่งพระราชบัญญัติดังกล่าว จึงเป็นการออกคำสั่ง โดยเจ้าหน้าที่ซึ่งไม่มีอำนาจหน้าที่จะกระทำได้ คำสั่งดังกล่าวจึงไม่ชอบด้วยกฎหมาย

ขอบคุณภาพจาก : Freepik

อ่านแนวปฏิบัติราชการเรื่องนี้
เพิ่มเติมได้ที่

<https://is.gd/WjEZR8>

